

KORRESPONDENTIEBLAD

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VAKBONDEN AANGESLOTEN

bij de ' Syndikale Kommissie der Werkliedenpartij en der Onafhankelijke Vakbonden ,

SEKRETARIAAT DER REDAKTIE :
J. BERGMANS
VOLKSHUIS Zaal 13, Jozef-Stevensstraat, 17, Brussel

Abonnement per jaar { België : 1 frank
Buitenland : fr. 1.50

ADMINISTRATIE :
Pieter LALEMAND
20, Willebroecksche Kaai, 20, Brussel

INHOUD :

Verslag van den Schatbewaarder, bl. 13. — *Het Syndikaal Onderzoek van 1909*, bl. 13. — *De Werkstakingen*, bl. 14. — *Slecht ingelichte Kriktkeerders*, bl. 15. — *Belgisch Syndicaal Overzicht*, bl. 15. — *Een belangwekkend Verslag*, bl. 16. — *De Kongressen*, bl. 16. — *Solidariteit*, bl. 16. — *Boekbeoordeling*, bl. 16. — *Internationaal Syndicaal Overzicht*, bl. 16.

Verslag van den Schatbewaarder

Bonden welke in Januari laatstleden bij de S. K. aanbetaald hebben voor 1910

	Leden	Frank
Overdracht	444	
Syndikaat der Leder- en Vellenwerkers, Brussel	45	»
Syndikaat der Magazijniers	150	»
Nationale Federatie der Boekbinders	700	»
Nationale Textielfederatie	8,000	»
Syndikaat der Juweliërs, Brussel	245	»
Centrale Eendracht der Tabakbewerkers	2,600	»
Voedingsfederatie	730	»
Totaal :	12,914	»

Bonden welke bij de Weerstandskas voor stakingen en uitsluitingen aanbetaald hebben :

	Leden	Frank
Overdracht :	41,441	14,475.85
Intrest van het Volkshuis	—	147.08
Nationale Federatie der Boekbinders (Januari tot einde December 1911)	—	420.00
Syndikaat der Juweliërs (Januari tot einde December 1911)	—	147.00
Nationale Federatie der Metaalbewerkers (Januari 1911)	—	675.00
Centrale Eendracht der Tabakbewerkers (December 1910 en Januari 1911)	—	260.00
Totaal :	41,441	16,124.93

TERECHTWIJZING. — Het beloop, Herverzekeringskas, in het n^r van Januari, is van fr. 14,475.85, in plaats van fr. 14,419.60.

De Penningmeester, P. LALEMAND,

BERICHT

Wij herinneren aan de groepen artikel 22. der standregels van de Syndikale Kommissie waarbij bepaald wordt dat de aangesloten vakbonden gehouden zijn al hunne bestuursleden op het Korrespondentieblad te abonneren. Wij verzoeken hun, dientengevolge, het getal en het bedrag der abonnementen (1 fr. per abonnee) aan den schatbewaarder, Gezel Lalemand, 20, Willebroeckschekaai, te Brussel, te doen geworden met melding van het getal Fransche en Vlaamsche nummers die zij verlangen.

Het Syndikaal Onderzoek van 1909

Tot ons groot spijt bemerken wij dat ons onderzoek over de krachten der Belgische vakinrichting in 1909 geen betere uitslagen heeft opgeleverd dan in 1907 en 1908, het is te zeggen dat, niettegenstaande al de moeite die wij ons gegeven hebben, het ons niet toelaat den juisten toestand vast te stellen van onze vakverenigingen.

Daar talrijke plaatselijke groepen onze vragenlijst onbeantwoord hebben gelaten, kunnen wij slechts een twijfelachtigen of gedeeltelijken toestand opgeven voor nagenoeg al onze bonden.

Voor al de nijverheden, bij uitzondering van de bouw- en de tabaknijverheid, wier groepen bij een landelijken centralen bond zijn aangesloten, bezitten wij, net als voor de vorige jaren, slechts onvolledige gegevens.

Verscheidene groepeerings geven zelfs haar volledig leden-tal niet op en het is ons niet mogelijk, zelfs bij benadering, het aantal georganiseerden voor zekere vakken vast te stellen.

Wij bevinden ons voor eenen abnormalen toestand welke verdwijnen zal wanneer het huidig federatiestelsel door eene sterke centrale of landelijke inrichtingsstelsel zal vervangen zijn, hetwelk, buiten de middelen die het ons zal ter hand stellen om een juist verslag te leveren over de syndikale krachten, ons tevens zeer ernstige benaderingen zal geven aangaande de niet vereenigde arbeiders en de niet aangesloten groepeerings.

Niettegenstaande deze tot den goeden gang der Belgische vakbeweging noodwendige verandering ingaat tegen den plaatselijken geest en den algemeen vorm onzer over 20 en 25 jaar gestichte vakbonden, zijn wij er toe gekomen voor die verandering eene gunstige geestesgesteldheid te scheppen en denken dat de nieuwe gedachten overal op goeden weg van verwezenlijking zijn.

De gemaakte opwerpingen en voorkomende moeilijkheden aangaande deze vervorming, werden bestreden en uit den weg geruimd in verschillende organisaties die meest allen zich ijverig bezighouden met het tot stand brengen, in den kortsten tijd mogelijk, van landelijke centrale bonden voor schier al de nijverheidstakken.

De Voeding. — Daar de Bakkersbond van Luik, van Hoei en de Gewestelijke Federatie der Voedingsnijverheid van Verviers, tellende te samen 80 leden, ons niet geantwoord hebben,

hebben wij alleen de gegevens, ingezonden door de Suikerbakers- Chocoladebewerkersbond, de Bakkersbond, de Aanklevers- Suikerbakersbond en de Vakvereniging der Spijshuis- Limonadiërs- en Hoteljongens, allen van Brussel, alsook door den Bakkersbond van Gent, kunnen optellen.

Die vijf groepen tellen te samen 585 leden, hetgeen met de niet opgetelde groepen 665 georganiseerden uitmaakt. De opgenomen vakbonden bezitten te samen 19,211 ; voor onvrijwillige werkeloosheid hebben zij 2,435 fr. uitgegeven en voor stakingen 7,774 fr. ; hun totale ontvangsten bedragen 13,232 en hun uitgaven 11,528 fr.

De Suikerbakers- Chocoladebewerkersbond die sedert 1908, 15 nieuwe leden heeft bijgewonnen, heeft ten gevolge van het invoeren van het stukwerk, hetgeen eene onrechtstreeksche loonsvermindering teweeg moest brengen, gedurende elf maanden een staking ondersteund waar 30 vereenigden en 5 onvereenigden in betrokken waren en die 5,500 fr. heeft gekost.

In zes huizen hebben de werklieden door andere bewegingen en zonder het werk te verlaten eene vermindering van den arbeidstijd van 1 1/2 tot 2 1/2 uren per dag bekomen met eene evenredige vermeerdering der loonen.

Ten gevolge van eene uitwendige staking (zij duurde slechts één dag) waaraan 72 arbeiders deelnamen, hebben de Brusselsche bakkers 5 tot 10 centiemen opslag bekomen per uur. Ten gevolge van de op het syndikaal kongres van 1910 uitgebrachte stemming aangaande de broedvoeders, verloor deze groep de helft harer leden ; van de 300 leden die zij in 1908 telde, heeft zij er slechts 150 meer in 1909.

De Bouwnijverheid. — De Centrale Bouw- arbeidersbond bestaat uit 24 groepen en telt, op 31 December 1909, 1,025 leden.

De Centrale bezit een kasfonds van 14,118 fr. of 137 frank per lid.

Op 31 December 1909 was het totaal bedrag der ontvangsten 22,840 frank, en dit der uitgaven 20,897 frank, waarvan 3,095 frank voor stakingen en uitsluitingen.

De bijdrage welke 's zomers van 25 tot 55 centiemen gaat en 's winters van 10 tot 35 centiemen, bedraagt gemiddeld 31 centiemen per week.

Tengevolge van de vervorming der vroegere federatie in centralen bond, hebben zekere plaatselijke groepen zich voor een zekeren tijd teruggetrokken.

Iedere der bij de centrale der Bouwwerklieden

aangesloten afdeelingen heeft nog haar eigen inkas.

Daar deze groepeerings ons geen antwoord hebben ingeleverd, was het ons niet mogelijk het totaal bezit der georganiseerde bouwarbeiders vast te stellen.

Te Aalst bestaan er gemengde, kristene en liberale groepen, doch het ledental ervan is onbeduidend.

De Borstelmakerij. — Onze vraag gericht tot de groep van Iseghem, ter bekoming van inlichtingen, is ons onbeantwoord toegekomen, daar deze groep ontbonden zou zijn.

Van wege andere groepeerings werd ons geen antwoord ingezonden.

De Houtnijverheid. — Zooals wij het voorzien hadden, zijn de organisaties van dezen nijverheidstak wel vooruitgegaan in 1909.

De Landelijke Houtbewerkerfederatie die op onze vragenlijst geantwoord heeft, telt 3,800 leden, waaronder die der volgende lokaliteiten insgelijks een antwoord hebben ingestuurd: Boom, Brussel (2 groepen), Kortrijk, Gent, Leuven (2 groepen), Mechelen, Nijvel, Seraing, Tamsche en Verviers.

De federatiekas bevat 11 duizend 718 frank; zij heeft 14,882 frank ontvangen en 5,564 frank uitgegeven, voor staking en uitsluitingen werd er 863 frank uitgekeerd. Er werd fr. 1.49 per maand en per lid aan middelbare bijdrage ontvangen.

De Duitse Kuipersbond van Brussel, die bij de Federatie niet aangesloten is en 20 leden telt, heeft insgelijks op onze vragenlijst geantwoord; deze bond heeft een inkas van 607 frank, zijn ontvangsten beliepen op 1.058 frank en zijn uitgaven op 451 frank, waaronder 120 frank voor werkeloosheid.

Voor de Landelijke Federatie en de opgetelde groepen bedroegen de gezamentlijke ontvangsten 71,984 frank, de uitgaven: 68,798 frank; het inkas: 95,236 frank; de uitgaven voor werkeloosheid: 12,620 fr.; voor stakingen en uitsluitingen: 14,867 frank; voor verscheidene (drukwerken, reisondersteuning, ziekte, pensioen, overlijden, rechtskundige verdediging, propaganda, bestuur, enz.) 41,311 frank.

Er zijn voor geheel het land ongeveer 3,000 kristene, liberale en andere georganiseerde arbeiders.

De Schoennijverheid. — De aan de schoenmakers van Iseghem gezonden vragenlijst, werd ons niet teruggezonden.

De espadrillenmakersbond van Antwerpen, de schoenmakersbond van Leuven en Binche en de schoenarbeidersvereniging van Brussel, bezitten te zamen 9,773 fr. in kas voor 672 leden; de wekelijksche bijdrage is gemiddeld van fr. 0.36 per lid.

De ontvangsten dezer twee groepen bedragen 11,938 fr. en de uitgaven 9,621 fr. Zij hebben 1,013 fr. uitgekeerd aan de stakers en 3,386 fr. aan de werkeloozen.

De schoenarbeidersvereniging van Brussel heeft twee stakingen te ondersteunen gehad: in de eerste waren 105 stakers betrokken die de heraanname van 7 werkers en werksters vorderden; in de tweede gold het eene loonsvermindering voor 2 schoenmakers. Die conflicten duurden te zamen 12 dagen en werden ten voordeele der werklieden opgelost.

In deze nijverheid braken er twee stakingen los

waarin 70 werklieden betrokken waren, te zamen duurden zij 15 dagen en een vermindering der werkuren, alsmede een loonsopslag van 2 centiemen per uur waren er het gevolg van.

Te Brussel en te Gent heeft men zonder het werk te verlaten dezelfde uitslagen bekomen voor 400 werklieden; in de eerste dezer lokaliteiten werd de loonsverhoging zelfs op 5 centiemen per uur gebracht.

De Koetsmakerij. — Op 31 December 1910 telde de Landelijke Koetsmakersfederatie 259 leden georganiseerd in de drie te Brussel bestaande groepen. De Federatie telde toen geen enkele andere vereeniging in andere centrum van het land.

De georganiseerden behoorden tot den Koetsstoffeeders-, den Koetsschilders- en den Koetsarbeidersbond, alle drie gevestigd te Brussel.

De bijdrage beliep gemiddeld op 60 centiemen per week.

De geheele ontvangsten voor de drie groepen beliepen op 7,065 fr. en de uitgaven op 5,884 fr. Het kasgeld bedroeg 7.019 fr. of 27.10 fr. per lid.

Ten gevolge van onderhandelingen, en zonder staking van het werk, werd de arbeidsduur op 60 uren per week gebracht.

Voor ieder uur boven het zestigste uur wordt er 25 t. h. bijloon betaald.

Deze verbetering kwam nagenoeg aan 600 gasten en leergasten ten goede.

Vóór deze beweging was de werktijd niet geregeld en bedroeg hij dikwijls 65, 72 uren, en nog meer per week.

Ten gevolge van deze beweging is de werkersorganisatie officieel door de bazen erkend geworden.

(Vervolg.)

De Werkstakingen

In de Steennijverheid. — *Lessen.* — Sedert de drie maanden dat onze 1,800 in het conflict betrokken vrienden den strijd voeren, blijft hun hoop in het gunstig afloopen van de bevoeging evengroot.

Naar hetgeen men zegt, zouden de patroons dringende voetstappen aangewend hebben bij de patroonsbond om dezen in den strijd te betrekken. Doch deze bond zou geweigerd hebben om reden dat het oude reglement — dit hetwelk de werklieden vragen — niet gewijzigd hoeft te worden.

Officieuze ontmoetingen hebben plaats tusschen eenige betrokken patroons en de afgevaardigden van den vakbond.

Te oordeelen naar die bijeenkomsten zou er bij de werkgevers een neiging tot toegeving heerschen.

Bij al de twijfelende werkers verwekt het conflict een zeer wel te begrijpen houding: allen zijn in onzen bond getreden. Terwijl deze over eenigen tijd slechts 3,100 leden!

Verscheidene organisaties hebben, door de tusschenkomst der Syndikale Kommissie, sommen gestemd die, onder vorm van leeningen of giften, de steengroeviers ondersteunen zullen. De werkende klasse moet volstrekt haar bewonderenswaardige solidariteitsbeweging voortzetten. De steengroeviers van Lessen moeten in hunnen kamp zegepralen en geheel het proletariaat moet hen in hun streven ter hulp komen.

In de Boeknijverheid. — *Charleroi.* — De eensgezinde weerstand en de verstandhouding der letterzetters van Charleroi, hebben een twintigtal patroons aangezet den negenuredag en het loon van 5 frank per dag aan te nemen. Bij dit twintigtal zijn er zich nog een tiental komen voegen, waaronder eenige belangrijke firma's.

Alles is nog niet geregeld. Doch het is te voorzien dat men binnen kort tot uitmuntende resultaten zal komen.

Een half dozijn huizen, waaronder er vier zeer voorname, blijven halstarrig weigeren de werkerseischen in te willigen.

Zij hebben onderkruipers aangeworven en hopen, ten prijze van zware geldopofferingen, zich uit den slag te trekken.

Wij zullen wel zien!

Verviers. — Op 2 Januari heeft de Letterzettersafdeeling van Verviers de nieuwe arbeidsvoorwaarden, die zij wenschte ingevoerd te zien worden, namelijk het loon van 5 frank per dag voor negen uren, aan de bazen medegedeeld. Van dit oogenblik af werd er van patroonszijde toevlucht genomen tot vreesaanjaging, uitdaging, ja zelfs tot omkooprij, om de oneenigheid en de ontmoediging te verwekken bij onze kamaraden.

Eerst verscheen er in een plaatselijk blad eene advertentie, waarin men geleerde meisjes vroeg, van 18 tot 23 jaar, om een winstgevend en gemakkelijk nijverheidswerk te verrichten.

Vervolgens kwam men voor den dag met den « truc » der veelbelovende doch bedriegelijke en door de bazen zoo gemakkelijk te breken contracten, waarin hooge loonen uitgelooft werden, met het inzicht de moeilijkheden te vermijden die er voor de bazen uit het volstrekt mangel aan werkkrachten zouden voortvloeien.

Ook werd het gerucht verspreid dat er vele ontslaggevingen in den Bond waren toegekomen, hetgeen niet waar is, want juist het tegenovergestelde heeft zich voorgedaan.

Tot uitdaging werd insgelijks toevlucht genomen, dit met eenigen bijval. De bemanning van een huis is in staking gegaan. Ziehier waarom: Alhoewel het drukke seizoen op zijn einde gaat, heeft de baas dezer firma het goed gevonden zijn personeel te vermeerderen met een eerloozen kerel, terwijl de werklieden van dit huis gedurende een groot deel van het jaar maar vier dagen per week werken.

De patroonsbond bewerende dat de reden waarom de gesyndikeerde werklieden het werk hebben laten staan een aanslag zou wezen op het recht der patroons hun personeel te kiezen, zooals zij het goedvinden, weigerde de nieuwe tariefvoorstellen te bespreken zoolang dit geschil niet zou beslecht zijn.

Doch, het in het conflict betrokken personeel heeft het werk hernomen op Donderdag 19 Januari, na eene ontmoeting tusschen de afgevaardigden der Federatie en den patroon, daar deze laatste nu toch van oordeel was dat hij geen werk had om nog een man bij te nemen.

Dan werd door de werkgevers bericht gegeven dat zij de werkersafgevaardigden zouden ontvangen op Donderdag 26 Januari, doch dat de afvaardiging uitsluitend uit werklieden moest bestaan die in de streek van Verviers werkzaam waren. Dit zoude natuurlijk voor gevolg gehad hebben de federale afgevaardigden van kant te houden.

Er werd aan de patroons geantwoord dat het reglement de afgevaardigde verplichtte zich te doen vergezellen door vertegenwoordigers der Federatie en er werd aangedrongen opdat zij op hun beslissing zouden terugkomen. De Verviersche afgevaardigden boden zich dus op Donderdag aan in gezelschap van de federale afgevaardigden, doch de patroons weigerden die laatsten te ontvangen, en alleen onze Verviersche vrienden werden aanhoord.

De woordenwisseling duurde meer dan twee uren, doch leverde niet den minsten uitslag op. Bij het heengaan gaven onze vrienden te verstaan dat het mislukken der onderhandeling noodzakelijkerwijs de staking voor gevolg zou hebben. Des anderendaags brak eene algemeene staking los in de Verviersche agglomeratie.

Veertig huizen zijn in het conflict betrokken. Bij uitzondering van het blad *Le Travail*, dat aan zijn personeel voldoening heeft gegeven, is er geen enkel dagblad verschenen.

Voegen wij er nog bij dat het tarief der 4 frank per dag, waarvan de herziening wordt gevraagd,

sedert 2 Januari 1905, dus sedert zes jaar, in voege is.

Luik. — Sedert 1907 genieten de Luiksche letterzetters van den tienurendagen van het minimumloon van 5 frank. Overeenkomstig met de op het laatste federaal Kongres gestemde beslissingen, werd er door hen eene beweging op touw gezet om den negenurendag te veroveren; onlangs vroegen zij aan de luiksche patroons den arbeidsdag op negen uren te brengen met behoud van het verworven minimumloon.

Weigeringen, dreigementen, drukkingsmaatregelen, eenzijdige artikels in de pers, advertenties ter bekoming van onderkruipers, waren de argumenten die de patroons ten antwoord gaven, terwijl zij de « Fédération Patronale !!! » als een schrikbeeld voor de oogen der werklieden deden spoken.

En nochtans hebben die koppigaards van luiksche letterzetters zich niet laten gezeggen... Zij zijn sedert 1er Februari in staking getreden, in gezelschap van hun werkgenooten, de steendrukkers en de bladinegsters, die door uitsluiting getroffen werden omdat zij met geen onderkruipers werken. Meer dan 300 arbeiders zijn in dit conflict betrokken.

Een tiental huizen, waaronder eenige zeer voorname, hebben reeds toegegeven. De stakers geven niet af en er is geene afvalligheid aan te merken. De Brusselsche letterzetters hebben eene eerste somme van 20,000 frank gestemd die aan de Letterzettersfederatie zal geleend worden om aan te grijpen tot volkomen genoegdoening door te drijven. De steendrukkers hebben 5 duizend frank gegeven.

Den 16 Februari wordt gemeld dat twee en dertig werkhuisen de werkerseischen ingewilligd hebben. Het nieuw regiem is op meer dan 150 werklieden toegepast, en het zal niet lang meer aanloopen of den negenurendag en het loon van vijf frank zullen definitief te Luik in voege zijn.

Hasselt. — De Luiksche patroons wendden zich natuurlijk tot Hasselt en Tongeren om aldaar onderkruipers te vinden en er hun werken doen uit te voeren.

Te Hasselt, wilde men in eene drukkerij die een twintigtal vereenigden bezigt een zeker « canard » van Luik doen uitvoeren, hetgeen klachten verwekte vanwege de gesyndiceerde werklieden.

Na eene bijeenkomst met den patroon, erkende deze de rechtvaardigheid dezer grief, doch, onder voorwendsel dat hij aan den Luikschen drukker zijn woord had gegeven, verklaarde hij de uitvoering van het werk niet te kunnen weigeren.

Goed ! 's Anderendaags, verandering van « decor » en heel het personeel, waaronder twee kristene vereenigden die samenspannen met de letterzetters aangesloten bij de Belgische Federatie, werd aan de deur gezet.

Na acht dagen staking in tegenwoordigheid van de wilskracht en de harnekigheid onzer vrienden, heeft de patroon moeten onderdoen.

De houding der « kristene » is onberispelijk gebleven.

In de Textielnijverheid. — **Waerschoot.** — In deze lokaliteit bestaan er drie spinnerijen, waarin 800 werkers en 500 werksters arbeiden. 490 arbeiders zijn bij hun landelijke organisatie : de Landelijke Textielfederatie, aangesloten. In een werkhuis waarin 300 werklieden, waaronder 238 vereenigden, gebezigd werden, brak er eene aanvallingsstaking los. Oorzaak : Loonsverhoging, 1 frank per stuk. Op deze zoo billijken eisch werd er door de patroons van Waerschoot geantwoord door de uitsluiting. De nijverheidstoestand is uitmuntend. De arbeiders werken 66 uren per week en winnen alzoo een loon van 12 tot 18 frank.

De gemoedsgesteldheid onzer vrienden is goed. Alleen is de houding der kristene vereenigden zoo lamelendig dat zij de afkeuring der gansche bevolking van Waerschoot en omliggende verwekt. Geen twijfel nochtans of de fameuze uitbuiters die den lock-out hebben verklaard, zullen gedwongen zijn onder te doen. De vlaamsche werklieden zijn het moede de grillen dezer hartelooze patroons te verdragen. Zij ontwaken ! zij zouden menige verrassingen kunnen verschaffen

aan hen die meenen dat zij voor eeuwig ingedomeerd zijn !

Op het laatste oogenblik wordt ons gemeld dat het conflict in goede voorwaarden einde heeft genomen.

Ronse. — 75 werkers en 350 werksters worden te Ronse in de textielnijverheid gebezigd. 95 werksters en 9 werkers, gebezigd door eene firma en deelmakende van hunne centrale organisatie, zijn in staking gegaan om zich te verzetten tegen eene loonsvermindering welke meer dan 1 frank per week zou bedragen. In deze firma werkt men gemiddeld 64 uren per week en de arbeiders ontvangen daarvoor 14 tot 20 frank.

De werksters kunnen van 12 tot 18 frank per week verdienen. De nijverheidstoestand is zeer goed. De patroon had niet de minste reden om de loonen te verminderen en had daarvan niemand verwittigd. De staking duurt sedert 28 December. Een scheidsraad is aangesteld geworden. Men voorziet dat er aan het conflict eene voor beide partijen aannemelijke oplossing zou kunnen worden gegeven.

Er bestaan te Ronse twee antisocialistische groepen die 60 tot 80 leden tellen.

— **Ingelmunster.** — De minister van Arbeid heeft een verzoeningskomitee aangesteld om het conflict van Ingelmunster op te lossen.

Sedert 8 november voeren de vrienden van Ingelmunster moedig den strijd. De patroons beginnen te verflauwen in hunnen weerstand. Geen twijfel of dit door de patrons uitgelokt conflict zal tegen hen afdraaien.

Slecht ingelichte kritikeerders

Op het laatste syndikaal kongres lieten verscheidene kameraden zekere klachten hooren, om het door mij op 10 December 1910, in de Kamer neergelegd wetsvoorstel, betreffende de regeling der huisnijverheden, eerst aan de vakorganisatie niet onderworpen werd.

Ware ik op de zitting van Maandag namiddag, waar de kwestie besproken werd, aanwezig geweest, zoo hadde ik op deze kritiek geantwoord.

Doch, dienzelfden Maandag, op 't einde der morgenzitting, werd mij door den opsteller van het verslag over de kwestie herhaalde malen verzekerd, dat de resolutie betreffende de huisnijverheden zou verdaagd worden. En, daar ik eene nog denzelfden avond te houden voordracht voor te bereiden had, bleef ik in mijne werkkamer.

Gelukkiglijk voor mij deden de vrienden Vandersmissen en Solau opmerken dat de kritieken op eene slechte inlichting gegrond waren en dat de parlementsgroep reeds gelast was geweest een wetsontwerp over de huisnijverheden neer te leggen door een vorig kongres, hetwelk de hoofdgedachten, die als grondslag moesten dienen voor het ontwerp, vastgesteld had.

Ik beeldde mij in dat deze uitleg aan alleman voldoening had gegeven en ik had mij voorgenomen niet meer van dit incident te spreken, toen ik de vreemde socialistische bladen opensloeg.

Verbeeldt u mijne verwondering !

Deze bladen gaven den aanval weer, doch onthielden zich hetzelfde te doen voor het antwoord. Het was net als hadde ik een wetsontwerp bewerkt op 't goed val het uit en als hadde ik gehandeld zonder te weten waar ik naar heen wilde. Doch, daar ik de opstellers dezer bladen ken, beeldde ik mij niet in dat men den volksvertegenwoordiger enkel kritiseeren wilde om den internationalen schrijver te treffen.

Dat is de reden waarom ik aan de Syndikale Commissie de toelating heb gevraagd deze terechtwijzing en uitlegging te publiceeren. Ik wil duidelijker wezen !

Mijn wetsvoorstel werd neergelegd ten gevolge van de stemming der resolutie van het syndikaal kongres van 25-26 December 1909, resolutie waarvan ik hier het laatste alinea weergeef :

« Het Kongres gelast de Kamerleden een wetsontwerp, in dezen zin, in den loop van den tegenwoordigen zitting, neer te leggen. »

En welke was « deze zin ? »

De drie grondgedachten welke de basis uitmaken van mijn voorstel : A) De inschrijving der huiswerkers ; B) Het hygiënisch toezicht ; C) De vaststelling van een minimumloon.

Ik heb dus mijn wetsontwerp neergelegd, overeenkomstig met het bevel van het Kongres. En elkeen is alzoo in zijne rol gebleven. Het Kongres heeft de algemeene lijnen aangewezen. De parlementsgroep heeft zich gelast met de redactie.

En onder degenen die het werk herzien hebben — ik heb het den schrijver der *Syndikale Commissie* voorgelezen, ik heb het den schrijver der *Partij* voorgelezen, — zal ik alleen de drie rechtsgeleerden der groep aanhalen : Emiel Royer, Jules Destrée en Leo Meysmans, die met Debunne en Anseele, het voorstel ondertekend hebben.

Het is de eerste maal, denk ik, dat voor het nederleggen van een wetsvoorstel van maatschappelijke orde de proceduur zoo trouw gevolgd werd. Het is ook de eerste maal dat de parlementsgroep op dergelijk gebied gekritiseerd wordt. Ik zal niet zeggen, zooals zekere grompotten, dat dit zoo zijn moest. Maar het is toch betekenisvol.

Cam. HUYSMANS.

Belgisch Syndikaal Overzicht

De Belgische Letterzettersfederatie.

— Ziehier een kleine tabel waarin op behoerlijke wijs de uitslagen worden aangeduid welke door de verschillende door de Letterzettersfederatie ondernomen bewegingen zijn bekomen geworden. Deze Federatie drijft haren veldtocht door. Binnen kort zullen er nieuwe strijden aangevat worden zonder de tegenwoordige kampen te tellen.

AFDEELING	LOON VOOR DE BEWEGING	LOON NA DE BEWEGING
Luik	3.50 tot 4.50	5.00 (10 uren)
Verviers	2.75 tot 3.25	4.00 »
Hoei	2.50 tot 3.25	4.25 (9 1/2 u.)
Namen	3.00 tot 3.50	4.50 (10 uren)
La Louvière	3.00 tot 3.50	4.50 »
Bergen	3.00 tot 3.50	4.50 »
Brugge	2.75 tot 3.00	4.00 »
Oostende	3.25	4.25 »
Brussel	0,58 (9 1/2 u.)	0.65 (9 uren)
Gent	3.50	4.25 (10 uren)
Thienen	2.25 tot 2.75	3.50 »
Doornik	2.00 tot 2.75	3.50 »
Leuven	3.00 (gemid ^d)	4.00 »
Mechelen	2.50	4.00 »
Dinant	veranderlijk	4.50 »

In de Kleernijverheid. — Hun centralisatiewerk doorvoerende, hebben de verschillende kleermakersbonden van Gent, Wetteren, Antwerpen, Lier, Kortrijk Brussel, beslist een Landelijken Bond tot stand te brengen. Op 15 Januari l.l. werd er ten dien einde een vergadering gehouden te Antwerpen. Alles is definitief geregeld en deze nieuwe richting kan geen ander uitwetsel hebben dan de organisatie te versterken van de uitbuiters der Kleernijverheid.

Bij de Vervoerarbeiders en niet bij de Fabriekwerkers, zooals men het ons heeft doen zeggen in ons laatste nummer.

Ziehier de door den Centralen Landvervoerarbeidersbond van België betaalde bijdragen, alsmede de voordeelen die hij aan zijn leden vergunt :

De eerste klasse wekelijksche bijdragen bedraagt 60 centiem en geeft recht op volgende voordeelen : fr. 1.50 per dag bij werkeloosheid gedurende 50 dagen ; fr. 1.50 per dag bij ziekte gedurende 54 dagen. Bij overlijden zal er 50 fr. uitgekeerd worden.

